

գրեալ Հատար կազմողին կողմէ ներմուծուած է, ուստի եւ ձեռագործի կազմին ալ 1700 թուէն յետոյ է: Տպագրեալ Հատարէն յետոյ սկսած է նոր ձեռագործի մը, որ կը պարունակէ սինապինբու մէջ աստեղագիտական գուշակութիւններ կենդանակերպերու վրայ: Էջ 99ա—106բ: Ասոր ալ կը յաջորդէ տարբեր լուսագոյն տապարան մը, որուն տաղերն են. 1. Էջմիածին զարդ փառաց լոյս է. էջ 107ա—108բ: 2. Էջմիածին ծընող մայր մեր ցանկալի. էջ 180բ—109բ: 3. Ի կենաց նախկին վայելմանց զբոյծեցին զիս. էջ 109բ—110ա: 4. Աճն իմ առ. քեզ ազգակէ ով բժիշկ հոգոյ իմոյ. էջ 110բ—111ա: 5. Յարմար ձեռով պատուական. էջ 111բ—112ա: 6. Զարթիք սեր իմ առաւտեանն նաղիւն. էջ 112բ: 7. Ի խաւքն մեծ դարմանալի. Ի գողգոթայի դիւանոցի. էջ 113ա: 8. Ի միտսն ամենքեանն եկոյ՛ք եղբարք իմ սիրական. էջ 113բ—114ա: 9. Ղազարապետ զարմանալէն պատուական. էջ 114բ—115բ: 10. Ահա միք ժողովեալք բոլոր միաբան. էջ 115բ—116բ: 11. Հնորհօք միածնին կապեալ կանգնեաց հիւնալի զայս նոր վեհարան. էջ 116բ—117բ: 12. Յարեան հողմէք հիւսիսային յերկրէս մերմէ. էջ 118ա—119ա: 13. Յաւաւս յայտարիկ ամեն մեծ է վաշ քրիստոնէից. էջ 119բ—120ա: 14. Ի ժամնս ուրախութեան ով եղբարք իմ պատուական. էջ 120բ—121ա: 15. Յս որդի իմ միածնին որ բեւեռեալ կաս ի խաչին. էջ 121բ: 16. Կստէք ի մէջին հայրք եւ եղբարք. էջ 122ա: 17. Առաւօտու քամին եկէր մաղէ զիս. էջ 122բ: 18. Սարսափի անն իմ լալի. էջ 123ա: 19. Ինձ իմաստ. ով. քանդի. քեզ. Հնորհէս. հատու ար. համբ քո. հեցոյց ես. էջ 123բ—124ա: 20. Ի ժամնս ուրախութեան ով եղբարք իմ պատուական. էջ 124ա—բ: 21. Դնէտ որբեակ քաղցր եւ անուշ. էջ 125ա: 22. Երկինք երկնից իմաց արարէք. էջ 125ա: 23. Թե շատ կափա շափես ի յաջ. էջ 125բ: 24. Վասն ողջոյնի կուռճարօտ կերպիւն Ածասիրութեանցդ եւ քարեպաշտօն ժողովորդդ. էջ 125ա—128բ: 25. Մենացեալ այր իմ սիրով սերն եմ. էջ 128բ: 26. Նախերգանք քարոզի. էջ 129ա—բ: 27. Փրկաւեւ մահչուան քո զգինս որ անկեալ գնիմ յանկողին. էջ 130ա—բ: 28. Իմ աննման յոյժ գովելի արարեր զիս ողբմունի. էջ 130բ—131ա: 29. Զիս քո սիրոյն ով նաղելի հովերն առեւ կու մաղէ. էջ 131ա—132ա: 30. Զարմանալի վերնից սուրբ կոյս աննման. էջ 132ա—133ա: 31. Մաքսուր եւ սր ըստեանց քոյին փափաքիմ. էջ 133բ—134բ: 32. Ամենայն լեզուէ երանեալ ջոկ եւ ջոկ երամ երամ. էջ 134բ—135ա: 33. Իսկակից հօր ծուռեղ անեղ ամենազօր արարչդ ահեղ. էջ 135ա—136ա: 34. Վարանեւով վարանելով մոլոր գեգեքիմ աւաղ. էջ 136բ—137ա: 35. Իմ աննման սիրելազոյն սիրելի. էջ 137ա—բ: 36. Արեւս առնեմ երթամ իմ սիրուն. էջ 137բ—138ա: 37. Գարնանային եղանակին պուլպուռն եկեալ չըբբ արդին. էջ 138ա—բ: 38. Ստիտո ոսկերէն լի մանանայի. էջ 138բ: 39. Ի քոյդ սիրոյ յաղիւ երբեք երբեք. էջ 139ա—բ: 40. Տիրամայրն հանդէպ որդւոյն ի խաչին.

էջ 139բ—140ա: 41. Աւաղ անկայ օտար երկիր ամայի. էջ 140ա—բ: 42. Ի տարանջատ վայրէս ահա առննայեմ քեզ ողջոյն. էջ 140բ—141բ: 43. Ահա եհաս գարունն ագինս յորում համայնք զարգարին. էջ 141բ—142բ: 44. Հալէկայ եօլին իշլար ճուա արապ աթլար (թըբ.) էջ 142բ:

Յետոյ էջ 141. Էջ 1ա. Կոյն միջոյէ մհա... էջ 1բ. Եւ դաղապան սորոմոյ յողի միացեալ... Նին այ օ որ կարգայ ա բերան տալ ան օղորմի: էջ 1բ. Նմայ ան ես մայհգե օվանէս գիրեցի ԻՐ գիրքը:

Էջ 20ա. Կոյ յիշտապարան մը, որ կրնայ իբր յաւաքնաւան ծառայել ըսն տաղարանին. յիշտապարանը գրողն է Ստեփան վարդապետ համալսանցի, որ կը յայտնէ թէ յիշալ տաղերը համառօտելով հանած է մեր եկեղեցական Գանձարանէն, բայց յայտնի չէ թէ ոյն յիշտապարանը առաջին հնչեղանիէն է, թէ արտագրողէն, վերէն պարագային յիշեալ Ստեփան վարդապետը կ'ըլլայ ձեռագրին գրիչը: "Նախկինութիւն մը" առ սինական մանկանցք քան զի ի բերդն մի որք այ ըտարեալ էին. այսինքն երբ հայրքն մեր յաւաքին, որքս են որք զծորանս հոգոյն արքին. եւ երգեցին. զեղանակար երգս. Ի պայնառութի հայրաստանեաց եկեղեցոյ. եւ անշնչելի յիշտապ: Ի ամեն թորգովս: Վն որոյ անորս օսակա աշխատանս յաւն ձին կանայն: Ի նոցանէ կերտեալ իբր անկանոսէ. փոքր ինչ զօվանցոյն. սակա պատկերութեան. սակայն յոյժ ախորժիւն. նուազարանն անթիւնցն այս քան ջանիւ հնարել կարացաւ. մն անվաղ գրուէին որ եւ նուաստագունել "Ըստեփաննոս վարդապետ քնիկ երկրա. համալսանցոյ: Գծող սմին: յիշեալ մաղթեմ. դիպողացի: որ եւս գուցէ յիշեալ լիկէ":

Էջ 117բ. Կնիք մը խառն փակագրով, որ թուի "պետրոս վարդապետ":

Էջ 143բ. յամի ան Ռ-2 եւ հայոց Ռ-ՃԻԻԻ յուլիսի ԻԻԻ (յետոյ ամբողջ այրուբներ. այս թուականը Նշանադրութեան շուրհ, որովհետեւ արտագրուած է ուղղակի տպագրեալ գրքի կողմէ):

Էջ 143բ. 1794 յուլիսի 1 ուն անգլից (այժմ կը կոչուի Էնգլէն) գուռ եկի բայց յուլիսի 13 ուն եկի թարգմիչ անացի 1794 յուլիսի 1 ուն անգլից գուռ:

Էջ 144բ. Արդուճ ուղին պաղար յիշեղայ (թըբ. երգի մը երեք տողեր):

Էջ 145բ. Գրեցի գիրս ըսաշտուռն 1790 ուն թիւն: սեպտեմբերի 15: ուն բակոս դի գիրկոտան: էջ 146ա, եւ դաւիթի որդի զազարս Գրեցի:

42.

Մ Ա Ե Գ Ո Ց

?

ԹՈՒՂԹԻՔ 119: — ՄՈԾՈՒԹՈՒՅՆ 14,5×10×3,5 սմ.: — ԳՐՈՒԹՈՒՅՆ մաքուր, միասին: — ԳՐԻՐ ընդդգր. Թանգար սեւ, վերնագրերը ու սկզբնատուները պարզ կարմիր. տող 16: — ՆՈՒԹ մագաղաթ: — ՎԱՋՐՔ կաշնպատ փայտ. սկիզբը ու թերթ մագաղաթայն պահպանակ մասնորդ երկամբարդ անտարանի մը: — ՀԱՄ. ԳԱՄԱՄԻՔ շատ գէշ. 70-80 թնթերուն կողմերը եւ

